

Fylkesmannen i Vestfold
Avdeling for oppvekst og opplæring
Statens Park, pb. 2076

3355 Solumsmoen 26.07.05

2103 Tønsberg.

Framstilling av konstruksjoner og udokumenterte påstander - som dokumentasjon.

Det framstilte som dokumentasjon - på Torbjørn Rustans bekostning.

Det vises til "samtalemøte" ved fylkesmannens kontor 27.01.05, samt den saksangjeldende forutgående korrespondanse. Det vises til fylkesmannens oppfølgende tilskrivelse av Vestfold fylkeskommune datert 20.04.05 i anledning etterspørsel av dokumentasjon lagt til grunn for det aktuelt presenterte vedtak. Det vises til mottatt kopi av nevnte tilskrivelse, og denne vedlagt en framstilling gitt tituleringen: "Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan". Sistnevnte utarbeidet av Vestfold fylkeskommune, videregående opplæring. Inntil dato for kopimottakelse av fylkesmannens tilskrivelse av fylkeskommunen 20.04.05, var det framstilte i denne "redegjørelsen" (datert 01.09.03) - holdt ukjent for såvel Torbjørn Rustan, som hans tidligere og nåværende representere.

Endelig vises det til fylkesmannens tilskrivelse av undertegnede datert 01.07.05. Det gjøres oppmerksom på (jfr. presentert fullmakt) at det er FAMPO v/cand scient, Erik Strand, cand philol, cand psychol, og magister kriminologi, Joar Tranøy, samt undertegnede - som forestår den aktuelle representasjon av Rustan. Tiladresseringen av undertegnede fra fylkesmannen i Vestfold av 01.07.05 er gitt overskriften: Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan.

Hva er framstilt - som dokumentasjon? Hva det etterlyste angår kan fylkesmannen tilkjenne å ha mottatt 3 - tre - stk. notater fra fylkeskommunen. Notater vekslende signert E. Merethe Solum, og underskrevet E. Merethe Solum, klassestyrer. Det fremste notatvedlegg i fylkesmannens oversendelse til undertegnede er gitt overskriften "Observasjoner gjennom skoletiden". Hva er dokumentert av E. Merethe Solum - i denne udaterte framstilling?

Det må være kommunikasjon av særskilt kvalifisert karakter Solum kan meddele å ha "observert". For klassestyreren kan tilkjenne å ha observert seg selv som baksnakker av Torbjørn Rustan. Som baksnakker av Rustan - i samråd med ikke navngitte medelever av Rustan! Kan fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring - tenke seg - å bli forelagt en mer overbevisende dokumentasjon? Kan fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring - tenke seg - en mer "kompetent" kommunikasjonsutøvelse?

Er det utdanning av eksperter i fagene åndssvak kommunikasjon, bedrageri og generelt forfall som ivaretas av fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring? Hvilke tilstander er etablert når representere institusjoner av omhandlende karakter finner seg trengende for å betegne "observasjoner" av meddelt kvalitet - som dokumentasjon? Hvorfor må eliten avlevere prestasjoner som innehar tilhørighet under kunnskapsblankt nivå?

Fra sakstilfelle etter sakstilfelle framgår det at stigmatisering av mennesker - at stemping på et rått spekulativt og konstruert grunnlag, utgjør det "dokumenterte" belegg for arrangementer - i Norge. Utgjør det produserte framstilt som dokumentasjon. Og denne Stasi/Goebbels-alike funderte styggdom anvendt som grunnlag for den etablerte stat i staten-klanens gjennomføring av rans- og nøytraliseringsarrangementer.

Torbjørn Rustan tilhører de mange utsatte for denne virkeutfoldelse. De er av en uhyrlig karakter - stemplingene han er besørget påklisset. Hva stat i staten-klanens diagnostisører i tillegg har funnet på som "underbygging" til sin stemplingsproduksjon, er påviselig å henføre til en ditto observasjonsevne - som den "dokumenterte" fra E. Merethe Solum & Co.

Dokumentasjon, påvisning, det etterprøvbare. Hva angår det framstilte til ethvert rans- og nøytraliseringsarrangement kan klanseliten bedyre å være gitt en "oppvekst" som ikke innbefatter opplæring til å kunne definere ordene dokumentasjon og påvisning. Kan denne "elite" bekjentgjøre seg som fullkomment kunnskapsblank mht. de kriterier som utgjør de grunnleggende betingelser for berettigelse av betegnelsene dokumentasjon og påvisning. Hva angår ethvert rans- og nøytraliseringsarrangement framgår det fra *det etterprøvbare* at klanslagets stemplings- og påstandsproduksjon gjennomført glittr med det mindre tiltalende enn fravær av et reelt grunnlag.

Henvist til *det etterprøvbare* kan det framføres en knusende tilbakevisning angjeldende de diagnoser og stemplinger Torbjørn Rustan er påklisset fra klanens evnerike. Kan tilsvarende den påfunne "underbygging" knuses. Som påtakelig har klansgjengen framstilt det at Rustan "fikk førerkort". Enda "verre" - "og han har klart å beholde dette", kan psykiater Ole Herman Robak utlire i en framstilling datert 08.04.87. Pr. dato har Torbjørn Rustan kjørt skadefritt i mer enn 30 år! I samme produksjon breker psykiater Robak avsluttende under overskriften Vurdering: "Vi har som tidligere å gjøre med en evneveik karakteravviker".

Forut for dette var Torbjørn Rustan anbrakt på spesialskole. Deretter ble han besørget internert ved Lier konsentrasjonsleir. Diagnoser ble han tildelt i fleng. I en framstilling datert 29.04.70 anfører overlege Knut Koppang under overskriften Konklusjon: "Det foreligger oligofreni og epilepsi. Det vil bli vanskelig for denne pasient å få lønnet arbeide. Han er mentalt avvikende og han har absencer. Det måtte i tilfelle være vernet sysselsetting. Sannsynligvis vil den beste ordning være at pasienten etter at han har avsluttet skolegangen på Breily ungdomsskole, fortsetter å arbeide hjemme på gården hos sine foreldre".

Oppfølgende evnet ass. lege Anne-Lise Bruu 12.07.72 å presentere som sin Konklusjon: "Anklagde er en 21 år gammel mann med epilepsi og en hjerneskade, som har medført at han er mentalt tilbakestående". Ass.-legen kan fortsettelig meningsprompe: "Jeg mener han har mangelfullt utviklede sjelsevner (...)"

Tilbake til det framstilte fra psykiater Robak 08.04.87. Etter at Torbjørn Rustan "fikk førerkort" og hadde "klart å beholde dette" (ved det aktuelle tidspunkt hadde kjørt skadefritt i 13 år), ble det problematisk å opprettholde epilepsidiagnosen. I inntrent tåkefyrstestil mekrer psykiater Robak: "Man kan m.a.o. si at han ikke lenger lider av epilepsi". - Og under den påfølgende Vurdering: "Hans epilepsi synes å være et tilbakelagt fenomen". - Fenomenalt!

Fra de vedlagte notater gjengis fra det anførte 02.03.88: "Han (Torbjørn Rustan) sier at journalen er full av feil og falske påstander, og disse ønsker han strøket. Jeg sier at det aldri vil komme på tale å foreta noen strykninger". Fra den fortsettelige evnelse: "Men han kan ikke frata oss vår rett til å ha vurderinger (...)" - "Fenomenet" Robak har stemplet, "vurdert" og diskreditert Torbjørn Rustan - i henhold til klanens "beste" nøytraliseringssevne. Til det "vurderte" tilhører utklining av at Rustan "mangler driv" til sin "plan" om å få seg arbeid.

"Kan ikke frata oss vår rett til å ha vurderinger (...)" - Helle klansdussen! Hvordan "få til" å meddele seg/kommunisere - så varig sjelsevnesvekket - som klanslagets eliteutøvere?

Jeg stanser foreløpig her med gjengivelse av klanlagtes evnerike Goebbels-produksjon. Til adoptantene av klansnivå-forståelse kan jeg medgi at Torbjørn Rustan aldri har uttalt at de evnerike skal fratas rett til å mene - rett til å gi uttrykk for private vurderinger. For de som er tildelt litt mer enn klansmental tilbakeståelse over skjorteknappen - burde det ikke by på problemer å oppfatte - at det er den avskyeligste rett psykiater Robak & Co påhyler seg.

Fakta og realiteter - dokumentasjon, det etterprøvbare. Hvilke tilstander er etablert når de "vurderendes" råtarøtne stemplingsproduksjon - skal tildeles forrang - for det påviselige? Hvordan kan det "ha seg" - at han som "mangler driv", kun er egnet "til å arbeide hjemme på gården hos sine foreldre", er beskrevet som: "Vi har som tidligere å gjøre med en evneveik karakteravviker", har "mangelfullt utviklede sjelsevner", er "mentalt tilbakestående" osv. - i voksenalder og tuftet på eget initiativ - "fikk til" å forestå gjennomføring av ordinær ungdomsskole, og deretter videregående skole, allmennfaglig studieretning?

Hvordan kan det "ha seg" at de Goebbels-utstuderte påviselig "har seg med hverandre" - hva angår ethvert arrangement - i sitt proklamerte menneskerettslige foregangsland? Henvist til den omfattende diskeditering og stigmatisering Torbjørn Rustan var blitt utsatt for, og hvilke konsekvenser, inklusive av motivasjonsutslettende karakter, dette innlysende måtte innebære - og ytterligere tilhenvist den utdanningsnektelse han var tilbudt via uberettiget plassering ved spesialskole, og følgelig det svært betydelige handikap han stilte med i form av manglende grunnutdanning - må det for ikke-mentalt tilbakestående, tilsi seg selv hva han har prestert!

Et gullkantet papir.

Tillagt nevnte utgjør det tilkjennegitte i en rapport utarbeidet av førsteamanuensis og cand. psychol, Torbjørn Danielsen - en grundig underbygging og beskrivelse hva angår den framferd Torbjørn Rustan er blitt utsatt for. Og henvist til over tid, tilegnelse av et reelt og tillitvekkende kjennskap til Torbjørn Rustan, gjennomføring av flere tester mv., og nevnte ytterligere påplussert rapportering fra klinisk pedagog Tom Dahl - kunne førsteamanuensis i spesialpedagogikk ved Eik lærerhøgskole, Torbjørn Danielsen, meddele - at det tyder på å være en "meget god investering av samfunnet å satse på videre skolegang for T.R."

I en senere tilskrivelse av Vestfold fylkesskolestyre (04.06.93), uttaler førsteamanuensis Danielsen på Torbjørn Rustans vegne: "Årene i spesialskolen var en eneste lang opplevelse av å være sammen med andre som sto langt under hans forutsetninger, og at skolen ikke ga ham en skikkelig opplæring på grunnlag av hans nivå. Enkelt kan vi si det slik at alle hans år på barndoms- og ungdomstrinnet ikke på noen måte fulgte opp det lovverket som er vedtatt".

"Vi har et lovverk i dette landet". Han kan få sagt det - justisminister Dørum. Er det ikke kjekt, justisminister, "å ha" et lovverk? Som av de som i første rekke skulle ivareta at dette ble etterlevd - besørgeres systematisk brutt. Raden av lovbrudd Torbjørn Rustan har vært, og fortsettelig utsettes for - er endeløse. Tillike med enhver som risikerer å forfølge forhold hvor klanens stempler utgjør den presenterte "dokumentasjon" for de makabreste arrangementer - er det gjentatte skitne handlinger, og oppfølgende lovbrudd - Rustan blir tilgodesett med.

Det presenterte vedtak fra Holmestrand videregående skole v/ rektor Kari Thomassen ad nektelse av praksisplass for Torbjørn Rustan - ad oppfølgende utdanningsnektelse for Torbjørn Rustan - hvordan er dette begrunnet? Det er en rad av udokumenterte stygge påstander, rektor Thomassen har avlevert. Sin framstilling avslutter rektoren med følgende evnerike kommunikasjonsutøvelse: "Skolen vil anbefale deg at du vurderer overgang til opplæring i et annet yrke der bl.a. mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så vesentlig".

De beretter gjennomført og i klartekst såvel hvilken art av mellommenneskelig framferd, som hvilken type kommunikasjon, de er gitt oppvekst og opplæring til å mestre - klanens evnerike. At udokumenterte påstander ikke tilhører det lovhjemlede for utdanningsnektelse, burde vel endog "mentalt tilbakestående" - ganske så enkelt kunne "få til" å oppfatte.

Den framførte påklage til det benevnte vedtak, forestått på Torbjørn Rustans vegne av advokatfullmektig Mona B. Fardal, skal jeg her ikke kommentere ytterligere. Kun henviser til hva jeg tidligere har uttrykt, samt gjenta tilslutning til det framholdte fra advokatfullmektig Fardal. Derimot finner jeg det påkrevd å repetere det evnede fra fylkesmannen i Vestfold i anledning den aktuelle påklage. Fra dette hold er det anført "at fylkesmannen ikke ser at det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd". - Følgelig kunne det ei tas stilling til rektor Thomassens evnerike kommunikasjon. Var det av særlige grunner urimelig - å prøve den framholdte påvisning - av et vedtak ikke fundert i opplæringslovens bestemmelser.

Bistått av Joar Tranøy stilte Torbjørn Rustan 23.03.04, til et møte ved Universitetet i Oslo med professor Edvard Befring. Lederen av det utvalg som presenterte rapporten angående hva barne- og skolehjemsbarna var blitt utsatt for. Til den presenterte rapport fra førsteamanuensis Torbjørn Danielsen, kunne professor Befring tilbakemelde følgende til Torbjørn Rustan: "Den må være et gullkantet papir å ha i hånda".

Gitt henvisning til materialet han var forelagt, samt hva han ble meddelt under møtet fra Joar Tranøy og Rustan selv, uttrykte professor Befring at Rustan måtte tilkommes: "En erstatning det går an å leve med". Et erstatningsbeløp i størrelsesorden to millioner kroner ble deretter besnakkert som rimelig. - Henvendt til Torbjørn Rustan uttrykte professor Befring: "Ta kontakt med fylkesmannen i Vestfold - vis til meg!" - "Jeg kjenner henne, vis til meg!"

Tillagt de groteske stemplinger tildelt Torbjørn Rustan, plassering ved spesialscole mv., ble det evnede i anledning den seneste utdanningsnektelse for Rustan, drøftet under møtet med professor Befring. Henvist til den Torbjørn Rustan han selv ble gitt anledning til å stifte bekjentskap med - var det direkte indignasjon professor Befring ga uttrykk for, også hva angår dette forhold. Og han gjentok sin oppfordring til Torbjørn Rustan - om å rette henvendelse til fylkesmannen i Vestfold.

"Et gullkantet papir". - Dette var allerede i tilknytning til den omtalte påklage distribuert fylkesmannskontoret i Vestfold, da Torbjørn Rustan 02.04.04, med henvisning til det uttrykte fra professor Befring, tilskrev fylkesmann Mona Røkke og anmodet om et møte. - Men den imøtekomende fylkesmann professor Befring henviste til, gadd ikke engang å spandere så mye som en linje, i tilsvar til Rustans henvendelse.

Arrangement av "samtalemøte" v/fylkesmannens kontor i Vestfold.

Det fraværevnede medførte at FAMPO v/undertegnede ble anmodet om å forestå oppfølging vedrørende Torbjørn Rustans sak og situasjon. To tilskrivelser datert 11.09.04 ble tilsendt fylkesmannens kontor i Vestfold. Den ene angjeldende erstatning for stempling, feilplassering mv, tiladressert fylkesmann Mona Røkke. Den andre, tilstilet avdeling for oppvekst og opplæring, inneholdt oppfølgende påklage ad vedtaket fra Holmestrand vgs. v/ rektor.

Nå ble det opplagt - *for* selvangivelig direkte stupid - å unnlate å framkomme med et tilsvar. Men å besvare undertegner av tilskrivelsene, ble det for vanskelig for fylkesmannetaten å evne. Nå fant de evnerike på og ut at de kunne besvare Torbjørn Rustan. Han hadde jo rettet henvendelse for bare et halvår tilbake. Fra skrivelsen datert 05.10.04 tiladressert Torbjørn

Rustan, gjengis: "Fylkesmannen, avdeling for oppvekst og opplæring, beklager at Torbjørn Rustan ikke tidligere har fått anledning til å få drøftet sin sak slik det er framsatt ønske om i brev av 2. april 2004 fra Rustan". Fra den fortsettelige evnelse: "Fylkesmannen inviterer herved Torbjørn Rustan til samtale - med eller uten fullmektig (...)".

Til "beklagelsen" bevarte undertegnede: "Hva er tilsiktet - med denne framstilling?" Videre: "Det er et møte det er aktuelt for Torbjørn Rustan og hans representere å stille til". Og fortsettelig: "Det er en reell erstatning henvist til hva Torbjørn Rustan over år har vært utsatt for - det nå skal tas stilling til. Og ytterligere, gitt henvisning til det uttalte fra professor Edvard Befring, må være å avkreve at fylkesmannen selv, Mona Røkke, stiller til møtet".

Nok en gang evnet fylkesmanneetaten å besvare Torbjørn Rustan. Den lovtilhenviste diskrediterende forklaring framstilt som begrunnelse for ikke "å få til" besvarelse av brevunderskriver - manglet på etablert klansvis hjemling i den tilhenviste lov.

Samme dato som det inviterte til i tiladresseringen av Rustan skulle avholdes, ble undertegnede oppringt fra fylkesmannsetaten med tilbakemelding om avlysning grunnet sykdom. Etter avvenstelse fra vår side, mottok jeg primo januar 05 en ny telefonhenvendelse fra fylkesmannsetaten. Som nå kunne invitere til et møte. Jeg anmodet om å bli tilkommet skriftlig bekreftelse. Den påfølgende tilskrivelse fra fylkesmannen i Vestfold innehadde følgende overskrift: "Møte med fylkesmann Mona Røkke om Torbjørn Rustans sak". Møteinvitasjonen ble repetert, og var datofestet til 27.01.05. Årsak til denne noe omstendelige redegjørelse, vil framgå fra det påfølgende.

Til møtet 27.01.05 stilte fra fylkesmannsetaten fylkesmann Mona Røkke, utdanningsdirektør Kåre Hoel og rådgiver Fred Burmann. Ved Torbjørn Rustans side, som hans representere, stilte FAMPO v/Erik Strand og undertegnede. - Jeg har tidligere gjengitt det vesentligste framholdt under dette møtet i et åpent brev tilstilet justisminister Dørum, fylkesmann Mona Røkke, professor Edvard Befring m. fl.

Det vesentligste! Hva evnet fylkesmann Mona Røkke "å få til" å trøkke ut av seg straks de innledende fraser var tilbakelagt? Etter å ha meddelt: "Jeg kjenner jo Edvard Befring", var det for fylkesmann Røkke vesentlig å eksponere seg i klansetablert blærete stil: "Synes vi kunne ta et møte. Tror det er vesentlig at dere får tømt seg for aggresjon (...)". Fortsettelig: "Og jeg anser at dette er en samtale!" - Sin første kompakt tilbakestående tømme seg-sekvens, avsluttet Røkke med: "Torbjørn Rustan får legge fram hva han føler har vært vanskelig".

"Og jeg anser at dette er en samtale"! Hva utgjorde ordlyden i den skriftlig framholdte invitasjon - akseptert fra vår side? Avtaleinngåelsen var: "Møte med fylkesmann Mona Røkke om Torbjørn Rustans sak". Må det ikke være kjekt for en tidligere justisminister å kunne gjøre rede for seg - ved å meddele ikke engang å inneha kjennskap til "Avtalelovens" sentrale bestemmelser? Meddele å være ute av stand til å oppfatte - hva fylkesmannen har invitert til!

"Torbjørn Rustan får legge fram hva han føler har vært vanskelig". Hva med å "få til føling" med realiteter, fylkesmann Røkke? Har Torbjørn Rustan "følt" at han er blitt stemplet som mentalt tilbakestående? Har Torbjørn Rustan "følt" at han ble plassert i spesialskole? Tåke versus realiteter. Hvorfor trenger klanens evnerike å kommunisere på et åndssvakt nivå?

"Tror det er vesentlig at dere får tømt seg for aggresjon". Hjelpeløse nid-uttømminger av sådan valør - evnes av aktører som ikke er gitt oppvekst og opplæring - til å bli voksne folk!

Til det sentrale forhold for drøftelse under det avtalte møtet, erstatning for Torbjørn Rustan - jfr. det framholdte, tilhenvendelse inklusive, i Rustans egen tilskrivelse av fylkesmannen, og oppfølgende det i klartekst tilbakemeldte fra undertegnede - kunne fylkesmann Røkke utdype: "Jeg kjenner jo Edvard Befring godt. Han er opptatt av rettferdighet. Men, jeg er redd for at Befring ikke kjenner fylkesmannens kompetanse".

"Såvidt jeg forstår er Torbjørn Rustan oppegående", kunne Røkke forstandsuttrykke tidlig "i sin samtale". Gitt at fylkesmann Røkke hadde vært oppegående "kompetent" til å besvare Rustans henvisningsbelagte henvendelse - med å meddele fravær av kompetanse hva angår *det vesentlige* for Rustan - ville dette enkelt blitt oppfattet - av den oppegående.

At fylkesmannsetaten kun ville meddele kompetanse til å kvekke vekkepreiking angående erstatningsspørsmålet - hadde jeg meddelt Torbjørn Rustan i forkant av det inviterte til. Fylkesmannens regi for arrangementet var å avkreve at "vi skulle være enige om" hva Torbjørn Rustan måtte være å avkreve å ha forstått. At Rustan måtte ha forstått - at til vedtaket han var forbeholdt fra rektor Thomassen - var han å pålegge avlevering av innsigelse iht. forvaltningslovens bestemmelser.

Til framstillingen fra fylkesmannens representerende repliserte undertegnede: "Grunnlaget fra rektor er ikke lovhemlet"! Jeg henviste videre til det nedfelte i "Menneskerettslovens" bestemmelser. Og i den aktuelle forbindelse særskilt til konvensjonen som omhandler nektelse av adgang til utdanning. "Nå må vi ikke komplisere dette mer enn nødvendig altså", var kompetansen fylkesmann og jurist Røkke - kunne meddele seg skolert til å prestere!

"Vi har et lovverk i dette landet". For klanen er det "for komplisert" å forestå innretning etter dette - må vite! Det gjengis repeterende fra det framholdte fra førsteamanuensis Torbjørn Danielsens i tilskrivelse av Vestfold fylkeskolestyre: "Enkelt kan vi si det slik at alle hans år på barndoms- og ungdomstrinnet ikke på noen måte fulgte opp det lovverket som er vedtatt".

Til tross for det formante fra den tidligere justisminister og nåværende fylkesmann i Vestfold, fortsatte vi med å henvise til de internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk via "Lov om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett". Uansett hvor komplisert det enn måtte "føles" for de sittende på den andre siden av bordet, ble fra vår side henvist til EMK del 1, Rettigheter og friheter, Art. 14: *Forbud mot diskriminering*.

Fylkesmannen: "Har det vært noen klagesaker med bakgrunn i dette? Burde du ikke evnet å rødme av skam, Røkke?" "Jeg kjenner jo Edvard Befring godt". Hvordan kunne være ukjent med det tilkjennegitte fra kamerat Befring? Hvordan "få til" ikke å ha hørt om det rapporterte fra Befringutvalget? - Det rapporterte ad hva barne- og skolehjemsbarna er blitt utsatt for.

Undertegnede fortsatte med å henvise til det uttrykte fra professor Befring angående det vedtak Rustan var forbeholdt fra Holmestrand videregående skole v/ rektor Thomassen. Fra Rustan ble supplert: "Jeg nektes utdanning - jeg nektes å komme ut i jobb". Fylkesmann Røkke kunne kompetent avgi følgende usle og flåsete kommentar: "Ja det er mange som ikke kommer ut i jobb, det er nok ikke et problem du er alene om".

Rådgiver Fred Burmann: "Det er ikke tatt standpunkt til innholdet i klagesaken. Kun til forvaltningsloven". "Klagefristen er utløpt", adderte utdanningsdirektør Hoel. Rådgiver Burmann klargjorde oppfølgende: "En henvendelse fra denne Tranøy ...". For enhver som måtte inneha "tilgang" til litt mer enn åndssvak oppfattelsesevne, burde det være enkelt "å få

til" å registrere hvilken type framstillinger det trengs å gjøres bruk av. "Denne Tranøy". Insinuerende framstillinger, kalling/stempling, personangrep - er hva de trenger å gjøre bruk av - de som ikke har saklige argumenter å framføre. - Men utdyper å ha de usleste motiver.

I tilskrivelse av rektor Thomassen 28.05.02 på Torbjørn Rustans vegne - ergo kun tre dager i etterkant av det presenterte vedtak - hadde Joar Tranøy påpekt at det kun var udokumenterte påstander, som var framholdt som grunnlag for vedtaket.

Etter sitt "Denne Tranøy" fortsatte rådgiver Burmann: "Dette er et enkeltvedtak som Holmestand videregående skole gjorde 23.05.02". Fylkesmann Røkke kunne repetere: "Dette er et enkelvedtak". For deretter å dundre til med: "Torbjørn er en myndig person. Torbjørn er absolutt kompetent til å ta imot et budskap. Han er gjort oppmerksom på klageordningen. Det må være klarlagt. Du kan jo ikke sitte der å si at han ikke har evne til å skjønne det".

Det siste tiladressert undertegnede. Hadde jeg sagt hva Røkke utbasunerte at jeg hadde sagt? Nei, selvsagt ikke! Det foreligger lydbandtapet, det uttrykte under det avtalte møte. Til den seneste påstandsleveranse fra fylkesmannen besvarte jeg: "Det er stygge fordømmelser fra myndighetspersoner, jeg har framholdt". Til dette evnet Røkke: "Han fikk det jo skriftlig".

Outstanding kommunikasjonsutøvelse - bør utgjøre en klansetterrettelig kommentar. Røkke fortsatte sin forklaring: "Torbjørn har jo absolutt evne til å lese. Han har kognitiv forståelse!".

Kunne fylkesmann Røkke klarere ha redegjort for - sin - kognitive forståelse? At Rustan, stemplet som mentalt tilbakestående og evneveik karakteravvikler - har kognitiv forståelse - det må være klarlagt! Fri må klanens aktører være, til å prestere som schizofrene Ole Brums. Etter arrangementsbehov sprettes karakterisering av personer - opp og ned som en strikkball.

Som bruker av kompetent lavmål, fortsatte Røkke: "Nå er vi enige om at han var underrettet om klageadgangen". Til sin enighet med seg selv framstilt i "vi-form", besvarte fylkesmann Røkke: "Han var det, han er det, det vil jeg gjerne at vi skal være enige om".

Til dette tilbakemeldte jeg - at hva angår det lovhjemlede for vedtak av den aktuelle karakter, var intet å påpeke mot Rustan. "Men det er anført fra stedet der Torbjørn hadde praksis plass", kunne vi "få vite". Undertegnede stilte spørsmål om hvor, fra hvilke dokumenter, dette måtte framkomme? Rådgiver Fred Burmann kunne tilhenvise følgende belegg: "Skal vi virkelig gå i detaljer på dette"? Og fylkesmann Røkke kompletterte kompetent: "Nei, det kan vi ikke"!

Undertegnede: "Må vi så gå på "det harde" mht. lovhjemling"? Røkke: "Det de sier er jo at Torbjørn bør søke seg inn i et yrke der dette med mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så viktig". I klartekst repliserte jeg: "Dette er gjentakelse av stemplingene - på ny og på ny". Etter å ha blitt servert mer enn nok av det kompetente kelnervrøvl, fikk fylkesmannsetaten sin meny tilbakelevert med usminket kommentar fra Torbjørn Rustan: "Dette er mafia-Norge"!

"Dette er alvorlige påstander jeg ikke kan si halleluja til", kom det i menighets-stil fra Røkke. I "sitt høyeste" fortsatte fylkesmannen med sitt hyklerske ordkløveri: "Jeg ønsker at Torbjørn Rustan skal finne seg en arbeidsplass". - "Jeg kan ikke se at Torbjørn Rustan er utslått for livet". Fra Rustan kom det kontant: "Du kunne jo ha fått alle de stemplene jeg har fått, og da sett om du var blitt utslått"! Nå kunne Røkke heve seg ytterligere: "Jeg har det, jeg har fått andre stempler jeg min venn". Dette dybdesubstansielt supplert av: "Jeg har vært igjennom litt av hvert, og det har vi alle".

Hva stat i staten-klanens representative får seg til å servere, er uten noen nedre begrensning. Hva de til gunst for sine stygge formål presterer sammenblanding av - er uten begrensning. Hvilke vanskeligheter det innebærer å få seg tildelt en kreftdiagnose, vil de fleste ventelig kunne fatte. Men ble ikke Røkke restituert fra sin sykdom for mange år tilbake? Det er bruk av teknikker av usleste karakter - stat i staten-klanens representerende redegjør for å være kompetanseskolert til, og trengende for - å anvende.

Dersom fylkesmann Røkke var utsatt for påklistring av stemplinger - for stigmatisering - av tilsvarende karakter som Torbjørn Rustan, ville dette i tilfelle ha kunnet bidra til at hun hadde forsøkt å tilegne seg et minimum av språkforståelse?

Etter å ha ordnet de alvorligste menneskerettskrenkelser på Torbjørn Rustans bekostning, etter med belegg i produksjon av stigmatisering å ha ordnet gjentatte alvorlige lovbrudd på Rustans bekostning - skulle arrangementet på fylkesmannskontoret i Vestfold omhandle:

- i) At Rustan ble *tilgodesett* med å gråte - hva *han følte* - hadde vært vanskelig.
- ii) Han var det, han er det, det vil jeg gjerne at vi skal være enige om". - "Dette er et enkeltvedtak." - "Han var underrettet om klageadgangen". - "Nå er vi enige om at han var underrettet om klageadgangen". - "Nå må vi ikke komplisere dette mer enn nødvendig, altså" - "Han er gjort oppmerksom på klageordningen. Det må være klarlagt. Du kan jo ikke sitte der og si at han ikke har evne til å skjønne det".

Hva med å få til "å skjønne" at et vedtak tuftet på udokumenterte påstander - ganske så enkelt, er av ugyldig karakter. Hva med å få til "å skjønne" handlingers rekkefølge?

"Han har det så". - "Det må være klarlagt". Verre og verre sa kjerringa som skulle si ærevære. For forutsett nå at det grunngitte i vedtaket forbeholdt Rustan kunne tilhenvises lovhjemling. Til det framholdte fra fylkesmannsetaten, kunne Erik Strand innvende: "Det er bare en ting som ikke ble klargjort her, for da Hiåsen påpekte dette med klagefrist og den svake part - hva er Rustan gjort oppmerksom på utover dette med klagefristen? I brevet (fra rektor) er ikke anført hva en klage skulle inneholde". (Jfr. forvaltningslovens bestemmelser).

Fylkesmann Røkke: "Nei, det står jo ikke der". - Som besvarelse til sin egen konstatering evnet Røkke å prestere: "På den annen side så er vi enige om at Torbjørn Rustan har en god såkalt kognitiv evne - han skjønner, han vet han er oppegående - han er et medmenneske på linje med oss alle sammen - og da må ikke du si at da har han ikke skjønnet det".

Hvordan "få til" - på den annen side - å hykle bedragerisk forklaring til en større halleluja-høyde? Hvorfor trengte fylkesmann Røkke - også på den annen side - å "skjønne" at jeg hadde sagt hva jeg ikke ville fått til å uttrykke? Sagt - hva jeg påviselig ikke hadde sagt!

Angående den utviste framferd fra barnevernsegmentet uttrykte leder av Stortingets helse- og sosialkomité, John Alvheim: "Alt du sier blir brukt imot deg". Dette er kun "en halvsannhet". For fra klansandelslagets representative bedragerer - blir også alt du påviselig ikke har sagt - brukt imot deg!

For å "få til" underbygging av alle sine rans- og nøytraliseringsarrangementer, trenger klanslagets utbyttmottakere - å være storforbrukere av kompetent kognitivt kollaps. Gitt utgangspunktet den groteske framferd Rustan er blitt utsatt for - stemplingene han er påklistret - trengte fylkesmannsetaten nå å appellere høyt til hans "kognitive evnelse". - Halleluja!

”Kompetanse” - ”kognitiv evnelse”. Mindre avansert enn vrøvl, er ordbruken man presenteres for. Åpent og bart meddeles fravær av kompetanse til å definere de ord og uttrykk det gjøres bruk av. Kognitiv evnelse omhandler å oppfatte/forstå sammenhenger. Ikke hvorvidt man er gitt anledning til å tilegne seg kunnskaper innenfor spesifikke fagområder/felt.

Direkte absurd er ”den kognitivt” tilsøkte framstilling av hva Rustan måtte ha forstått. Undertegnede har selv undervist i videregående skole gjennom flere år (sosialøkonomi, samfunnslære, bedriftsøkonomi, statistikk, markedsføring - samt skatterett og rettslære.) Det jeg presiserte var at Rustan ikke innehar bakgrunn som skulle tilsi besittelse av kunnskap hva angår lovverket. Og enda mindre framleite seg i lovverkets bestemmelser. Hvilket burde være enkelt å fatte for enhver - som får til ”å skjønne” - noe som helst!

Kommunikasjon. Fra vedtaket forbeholdt Rustan gjengis repeterende rektor Thomassens mellommenneskelige konkludering: ”Skolen vil anbefale deg at du vurderer overgang til opplæring i et annet yrke der bl.a. mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så vesentlig”.

Det er et vedtak tuftet på en ensidig utklaking av påstander om at han mangler evne til kommunikasjon, Rustan ble forbeholdt fra rektor Thomassen. Bl.a. oppfatter han ikke de evnerikes kroppsspråk, må vite. De eneste tilhenvisinger anført i vedtaket, er læreplanens kommunikasjonsmål samt helsepersonellovens §§ 3 og 4. - Hva måtte være dokumentert via dette? Riktig: Itteno! For så merkverdig det enn måtte være, er itteno nedfelt verken i læreplanen eller helsepersonelloven - om Rustans fravær av kroppsspråksoppfattelse.

Kommunikasjon. For å etterkomme stat i staten-klanens kommunikasjonskrav må man uten motforestilling - evne å bli til robot. Få til å kommunisere - som kompetent avstumpet.

I klansetablert halleluja-stil kunne fylkesmann Røkke postulere: ”Det offentlige skal stå til tjeneste”. Henvist til det lydbåndfestede er det ordrette gjengivelser av det evnet uttrykte og framstilte fra de representerende den aktuelle fylkesmannsetat under ”samtalemøtet” 27.01.05, som er gjengitt ovenfor. Hvem de representative står til tjeneste for, skvaldrer de høylytt selv - de honorerte med offentlige midler og mye mer attåt.

De honorerte kommuniserer, eller korrekt monologframfører - at de ikke er gitt en oppvekst som innbefatter opplæring - til å evne verken anstendighet eller skam. Selvsentrering, selvforherligelse og hykleri utgjør ”den ene side” av hva de beretter å være gitt skolering til ”å få til”. På ”den andre side” meddeler de honorerte å være opplært til lovbruddsbegåelse - opplært til falskhet og bedragerisk virke. - Det hele forklart i tiltrengt åndssvak kommunikasjonsdrakt.

Fylkesmann, jurist, og den tidligere justisministeren kan forklare at hun ”anser” en inngått møteavtale, som en samtale. En samtale hvor Torbjørn Rustan skal få legge fram hva han ”føler har vært vanskelig”. Hvorfor i huleste skulle Rustan inneha behov eller interesse av - ”å legge fram” sine ”følelser” - for representerende den aktuelle fylkesmannsetat? Røkke kunne følge opp med å tømme potta si: ”Tror det er vesentlig at dere får tømt seg for aggresjon”.

Det var tuftet på henvisning fra professor Befring at Rustan rettet henvendelse til fylkesmann Røkke. Det var ikke Rustans ”følelser” det var forstått drøftelse av under møtet med Befring. Det var - realiteter. Realiteter av grotesk karakter.

”Jeg har det, jeg har fått andre stempler jeg min venn”. - ”Jeg har vært igjennom litt av hvert, og det har vi alle”. Til hva Torbjørn Rustan er blitt utsatt for, til realiteter av grotesk karakter

- tilkjenne gir fylkesmannen å inneha kompetanse til groteskt å hykle "min venn" - samt forestå innretning "til stempeler" - hun selv påhyler seg "utsatt for". Står det "så ille" til med Røkke, får hun ta til takke med uførepensjon eller sosialkontoret - tillike med de reelt utsatte for klanens stemplingsvirksomhet. Rollen som fylkesmann, bør hun omgående fritas fra.

Da undertegnede stilte spørsmål "om hvor, fra hvilke dokumenter, dette måtte framkomme" - kunne fylkesmannetaten framholde oss følgende "dokumentasjon": "Skal vi virkelig gå i detaljer på dette"? Og fylkesmann Røkke kunne komplettere: "Nei, det kan vi ikke"!

Til lovtilhenvising fra vår side - kunne fylkesmann Røkke bekjentgjøre ditto fenomenal kompetansebesittelse: "Nå må vi ikke komplisere dette mer enn nødvendig altså".

Nei, lovverk og dokumentasjon - det passer ikke det - for klansandelslagets utbyttmottakere. "Allikevel" ble det ved møtets avslutning meddelt fra den aktuelle fylkesmannsetat - at det ville bli forestått oppfølging angjeldende vedtaket om å nekte Torbjørn Rustan praksis plass.

Datert 22.04.05 tilkom undertegnede kopi av tilskrivelse av Holmestand videregående skole. Fra fylkesmannsetaten ble det nå bedt om kopioversendelse av "alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak". Som vedlegg kunne Rustans representerende nå presenteres for "Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan" - datert 01.09.03.

"Allikevel" - etterlyses dokumentasjon. Nå, kun to år i etterkant av framført påklage, ber utdanningsdirektør Hoel "om å få oversendt kopi av alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak". Bes det om mer - som ikke framgår fra enkeltvedtaket!

Fra undertegnedes åpne brev utarbeidet i etterkant av denne tilkjenne givelse, gjengis: "Så Rustan kan se fram til å motta ytterligere potteuttømming fra den kommuniserende elite. Det må være oppløftende - å kunne gjøre fra seg - et så meningsfullt arbeid. Tilhenvist såvel det anførte som ikke-anførte i anledning vedtaket, tilhenvist den type kommunikasjon som det er redegjort for at fås til - hva mer av "dette" måtte underbygge - det framstilte mot Rustan?

Først her til:

Når det kan redegjøres for "dette" - på beste Stasi-vis.

Som nevnt var den mottatte kopioversendelse av fylkesmannens tilskrivelse av Holmestrand videregående skole, vedlagt en produksjon titulert: "Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan". En redegjørelse datert 01.09.03. - utarbeidet av Vestfold fylkeskommune, videregående opplæring i Vestfold, direktøren.

Hva er det "redegjort for" - i denne "redegjørelsen"? Hva annet enn "å få til" å skrive "dette"? Jo, det er redegjort for, det er tilhenvist - ytterligere skapgjemt "dokumentasjon". Først til den påkostede programmering av klanens roboter til å gjøre rede for seg på "dette" vis: "Da dette er en del av opplæringsløpet vil han som en konsekvens av dette" - "Dette med utgangspunkt i læreplanen" - "Dette framgår tydelig av vedtaket" - "Dette er gjort for å sikre" - "Dette for at eleven skal gjøre seg kjent med" - "Dette framgår av informasjonen" - "Dette innebærer også vurdering" - "Dette framgår av skolen interne arbeidsdokumenter" - "Dette framgår da også av vedtaket" - Dette skal gi lærerne bakgrunn for" - Dette fikk skolen skriftlig dokumentasjon på (vedlegg 3)"... - Til "dette" - kan *redegjøres* for at dette - er "dokumentasjon" som ikke er tilkjenne gitt for Rustan og hans representerende.

På etablert klansvis kan "den redegjørende" tilkjennegi at i det påkostede av arten inngår programmering til å gjøre bruk av kolossale benevnelser. Under det avsluttende avsnitt gitt overskrift "Til Klagen", kan redegjøreren utbryte: "(...) behov for å klargjøre og understreke". Behovene klargjøres ved henvisning til den ikke-presenterte dokumentasjon. Og klargjøres ytterligere med henvisning til det framstilte vedtak - hvor rektor Thomassen også har "fått til" ei å tilhenvise - den av "redegjøreren" anførte "dokumentasjon"! Det utbasunerte - "behov for å klargjøre og understreke" - skal jeg komme tilbake til.

Det øvrige av dokumentert karakter "redegjort for av redegjøreren", tilhører den tilsvarende velkjente klansetablerte evneutfoldelse - produksjon av "saken som ikke angår saken". Brette ut propaganda og idylliserte krav til utøvende av pleieyrket, produsere avskrift fra helsepersonelloven, presentere beskrivelser av at "Helseinstitusjoner har plikt til å delta i undervisningen" osv. - "dette" har da vitterlig intet å gjøre i en redegjørelse i sak vedrørende Torbjørn Rustan. Det påviser intet, det dokumenterer intet - hva angjelder Torbjørn Rustan - og sak.

Hvor er det blitt av den framholdte dokumentasjon fra Torbjørn Rustan? Hvor er det blitt av "Et gullkantet papir"? - Hvor er førsteamanuensis Torbjørn Danielsens rapport blitt av? Hvor er Joar Tranøys framholdte innsigelse til det presenterte vedtak fra rektor Thomassen blitt av? Hvor er seneste testgjennomføring (WAIS) - med for Torbjørn Rustan IQ-score 110, blitt av?

For klansapparatet er det *vesentlig* - at dokumentasjon og påvisning, realiteter og fakta - blir borte. For klansapparatet er det *vesentlig* - å bryte straffelovens bestemmelser. Presentere uriktige erklæringer/falske forklaringer. Jfr. straffelovens bestemmelser §§ 189 og 190, samt overføring til samme lovs strengere bestemmelser § 120, når utøvd i offentlig verv.

Den omhandlende produksjon er gitt tituleringen: "Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan". Men "dette" er ingen redegjørelse. Det er en ensidig negativ påstandsutklaking på Torbjørn Rustans beskostning. Samt - "på den annen side" - sedvanlig klanspresentasjon av "saken som ikke angår saken".

Og det er avlevert redegjørelse for "dokumentasjon" framholdt som usynlig for Torbjørn Rustan og hans representerende. Avslutningsvis i framstillingen presentert som redegjørelse, har "redegjøreren" under den benevnte overskrift "Til klagen" - utbasunert presisering av: "(...) er det enkelte momenter det er behov for å klargjøre og understreke".

I fortsettelsen er det henvist til en samtale "mellom skolens rådgiver, elevens klassestyrer og Torbjørn Rustan 20.03.02". Redegjøreren konkluderer: "Av samtalen framgikk tydelig skolens begrunnelse for beslutningen. Dette ble så ytterligere klargjort i vedtaket av 23.05.02".

Hva framgår fra vedtaket? Hva annet enn en rad av udokumenterte påstander? Er samtalen tilhenvist i vedtaket? Nei! Kun vel 1 ½ år i etterkant av redegjørelsens tilblivelse, blir dens "eksistens" bekjentgjort for Rustan og hans representerende. Via denne tilkjennegivelse får vi også "vite om" øvrig foreliggende "dokumentasjon". Herunder et referat fra samtalen.

Men - hvordan forklare at elitekommuniserende, rektor Thomassen - ikke fikk til å tilhenvise det nå påhylte referatforeliggende i sin vedtaksframstilling? Hvordan forklare at selvsamme kommuniserende fenomen, ei heller fikk til å tilhenvise - hva den redegjørende for å være opplært til overdådig å kommunisere "dette" - har anført som følger: "Dette fikk skolen skriftlig dokumentasjon på (vedlegg 3)".

Det må nødvendigvis stanke konstruksjon av det påståtte som dokumentasjon ordnet til i etterkant - tilhenvist det ikke tilhenviste - i det presenterte vedtak. Hvordan få til ikke engang å få inn såpass under juristerifletta - som "å skjønne" at det er det vedtaksanførte som utgjør det juridiske dokument - for imøtegåelse og påklage? Det ikke anførte i, det ikke tilhenviste til, i det presenterte vedtak - tilhører ganske så enkelt ikke det grunngitte for vedtaket!

Klanslagets honorerte med offentlige midler produserer dunger - av "redegjørelser". Hvor alt annet enn realiteter/fakta, dokumentasjon og påvisning - er presentert som underbygging til - "det redegjorte for"! Via denne virksomhet forestås enorme overføringer - til klanskassa. Ivaretas kontinuitet hva angår klanens rans- og nøytraliseringsarrangementer.

Enhver produksjon innbefattes av omfattende presentasjoner av "saken som ikke angår saken". Formålet er at det skal "se ut som" at det er framholdt et belegg for det påståtte. For IQ-innehavere av nivå minst mentalt tilbakestående - burde det være enkelt oppfattelig at eksempelvis beskrivelser av hva en udanning skal innbefatte, presentasjon av idylliserte krav osv. - har null berettigelse i en saksframstilling.

"Prosjekt Munnkurv"! Jeg har flere ganger tidligere henvist til rapporten gitt denne titulering, utarbeidet på oppdrag fra Norsk sykepleierforbund. Og jeg har gjengitt fra kommentarer til rapporten avgitt fra tidligere redaktør av magasinet Psykisk Helse, Bente Riise, trykksatt i Dag og Tid 18.12.04. Her følger et utdrag: "Heile 43 prosent av sjukepleiarane fryktar sanksjonar om dei ytrar seg offentleg om tilhøva som gjeld helsa til pasientane. - Halvparten har anten sjølve fått eller sett kollegaer som har fått negative reaksjonar etter å ha teke opp kritikkverdige høve internt - Avgrensingane i ytringsfridom er uakseptable. Ved henvisning til lov om helsepersonell av 2001, meddeler Riise: "Og det er ulovleg å hindre dei i å ytre seg".

Realiteter! Henvist til at proklamasjonene det er "redegjort for", har tilhørighet fjernt fra de reelt etablerte tilstander - blir ikke "det redegjorte for" - av en mindre etterrettelig karakter!

Hvordan "få til" å titulere "dette" som: Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan. Her tilbake til det innledningvis omtalte. Til to skrivelser mottatt fra fylkesmannen i Vestfold i etterkant av "samtalemøtet" 27.01.05. Begge gitt overskriften: "Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan".

I den kopimottatte tilskrivelse av Holmestrand videregående skole datert 20.04.05, avslutter fylkesmannen i Vestfold v/avdelig for oppvekst og opplæring: "Fylkesmannen i Vestfold ber om å få oversendt kopi av alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak". Vedlagt nevnte ble undertegnede, som Torbjørn Rustans representerende - nå presentert for den omtalte "redegjørelse" datert 01.09.03.

Datert 01.07.05 (og poststemplet så omgående som 05.07.05), tilsendes jeg den oppfølgende "Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan". Mottar jeg vedlagt tilskrivelsen 3 - tre - notater undertegnet E. Merethe Solum, og Merethe Solum, klassestyrer. - Mottar jeg "alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak"!

Fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring, avslutter oversendelsesbrevet som følger: "Disse oversendes til eventuell uttalelse i medhold av forvaltningsloven § 17". Burde ikke det først tiltrengte for de representerende "oppvekst og opplæring", være å forsøke gjennomføring av et begynnerkurs i norsk? Meningsløst vrøvl, er en etterrettelig kommentar til "en eventuell uttalelse i medhold av" osv. Og hva var vedlagt - den meningsløse evnelse?

”Observasjoner gjennom skoletiden”. Denne titulering anvendt på det fremste udaterte ark, signert (ikke underskrevet) E. Merethe Solum - vedlagt og presentert som notat, i den mottatte tilskrivelse fra fylkesmannen i Vestfold datert 05.07.05. - I dette notatet kan (klassestyrer) Solum tilkjenne å ha observert seg selv som baksnakker av Torbjørn Rustan. Som baksnakker av Rustan - i samråd med ikke navngitte medelever av Rustan!

Har klassestyreren og videreformidler av det påberopte som dokumentasjon, fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring - aldri ”hørt om” - at det er noe som heter retningslinjer og reglementer? Og enda mindre - at ”vi har et lovverk i dette landet”?

Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan. Selv om det ovenfor tilhenviste notat verken er underskrevet eller datert, og følgelig kan være produsert av hvemsomhelst ”nårsomhelst” - er det presentert som dokumentasjon fra fylkesmannen i Vestfold. Og det er da også vitterlig berettiget til betegnelsen dokumentasjon. Men med motsatt foretegn av det tilskøkte fra fylkesmannsetaten. Det dokumenterer den groteskt utviste framferd på Rustans bekostning. Det dokumenterer som sådan, hva aktørene får seg til å avlevere - som dokumentasjon!

Benevnte tillike med de øvrige påviste forhold. I vedtaket presentert fra rektor Thomassen mangler enhver henvisning til dokumenter - ettertidig påhyllt som foreliggende i forkant av vedtakets utferdigelse. På etablert klansvis er lovbestemmelsene henvist til i vedtaket, her helsepersonelloven, søkt framført som dokumentasjon til det påstandsframstilte mot Rustan. Det vises til det anførte: ”På denne bakgrunn (...)”. Igjen, det er det motsatte fortegn som innehar gyldighet. For selvklaart måtte noe angjeldende Rustan framgå fra det tilhenviste til - gitt å kunne inneha gyldighet som dokumenterende til påstandene framstilt mot han.

Av tilsvarende kvalitet er masseproduksjonen av ”dette” - framstilt under benevnelsen: ”Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan”. Gjentakelser er påkrevd. For - på etablert klansvis er det anførte i ethvert dokument framholdt fra Torbjørn Rusten og hans representerende - ivaretatt underslått! På etablert klansvis er ”saken som ikke angår saken”, klint ut. På etablert klansvis gjøres det bruk av feite ord - for at det skal ”se ut som” at det avleverte innehar substans. Jfr.: Behov for å klargjøre og understreke.

På etablert klansvis er ”dokumentasjonen” påhyllt og tilhenvist i det ”redegjorte for” - referat fra møtet 20.03.02, og ”dette fikk skolen skriftlig dokumentasjon på (vedlegg 3)” - til dags dato - ennå ikke evnet framvist for Rustan og hans representerende. Fra fylkesmannen er vi nå meddelt å være forbeholdt ”alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak”! På toppen av ”behovet for å klargjøre og understreke” - glittrer de omtalte dokumenter med tilhenvinningsfravær - i det presenterte vedtak!

På etablert klansvis ble det forestått oppfølging av den inntrente forklaringsutøvelse under ”samtalemøte”-arrangementet ved fylkesmannens kontor 27.01.05. Etter innledende å ha meddelt seg som blank mht. avtalelovens sentrale bestemmelser, og hva fylkesmannen selv hadde invitert til - ble vi ”opplyst” at lovverket var det for komplisert å forholde seg til!

”Syng, Tove Mette”! ”Jada, pappa”! Og så går vi i kognitiv forståelse rundt - om busk etter busk. Og plukker oss fulle - av Goebbels-bæra.

Kommunikasjon. Er det ikke kjekt å kunne meddele å være gitt ”en oppvekst” som inkluderer kollektiv opplæring til å avsyng: ”Wenn eine Luge lange genug, oft genug, und stark genug wiederholt wird, dann wird sie Wahrheit”?

Berufsverbot - mellommenneskelig kommunisert: ”Skolen vil anbefale deg at du vurderer overgang til opplæring i et annet yrke der bl.a. mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så vesentlig”. Fylkesmann Røkke kunne kompetent bidra oppfølgende - jada, pappa: ”Det er mange som ikke kommer ut i jobb, det er nok ikke et problem du er alene om”.

Utdypende forklart: ”Jeg anser at dette er en samtale” - ”På den annen side så er vi enige om at Torbjørn Rustan har en god såkalt kognitiv evne - han skjønner, han vet han er oppegående - han er et medmenneske på linje med oss alle sammen” - ”Tror det er vesentlig at dere får tømt seg for aggresjon”. - ”Jeg har det, jeg har fått andre stempler jeg min venn”. - ”Han var det, han er det, det vil jeg gjerne at vi skal være enige om”. - ”Jeg har vært igjennom litt av hvert, og det har vi alle” - ”Nå må vi ikke komplisere dette mer enn nødvendig altså”.

Kommunikasjon - kognitiv forståelse. De kommuniserer overbevisende sin forståelse av sammenhenger, de som ”kommer ut i jobb” på klansstatlig elitenivå. Alle som får til logiske resonnementer på minst tilbakestående nivå, må enkelt kunne registrere ”jobben” som utøves.

Hva angår Torbjørn Rustan som utøver av pleieyrket, kunne rektor Thomassen supplere sin evnede mellommenneskelige kommunikasjon som følger: ”På denne bakgrunn anser skolen at du ikke har de faglige og personlige forutsetninger som kreves”. Den ”bakgrunn” rektoren meddeler seg som skolert til å kunne henvise til - mangler påviselig dokumentert belegg.

- ”På den annen side så er vi enige om at Torbjørn Rustan har en god såkalt kognitiv evne”!
Er det ikke kjekt for klanens evnerike å kunne utbrodere sin kognitive forståelse - først på den ene side, og deretter på den annen side - uten verken ”å se” eller forstå sammenhengen?

I det plasserte som tredje notatvedlegg til oversendelsen av ”alle dokumenter” osv. fra fylkesmannen i Vestfold, er det forsøkt gjort et betydelig poeng av at Torbjørn Rustan ”ikke ville” gjennomføre praksisperiode ved Gipø bo- og behandlingssenter. Til Rustans forklaring om at han ble møtt på ufint vis da han selv rettet henvendelse til Gipø, har klassestyrer Solum ytterligere bebreidelser å framføre mot han. Da Rustan ikke ønsket å utdype hva han ble møtt med, fant klassestyrer Solum seg berettiget til å kommentere: ”Jeg prøver å skille for han hva som er privat og hva som er vanlig åpenhet i kommunikasjon mellom mennesker”.

Det er Rustans ”problem” det - at han ikke behersker vanlig åpen og mellommenneskelig kommunikasjon - av adekvat klanskaliber. Hva ble Torbjørn Rustan tilbakemeldt - åpent og mellommenneskelig - fra Gipø bo- og behandlingssenter 16.10.01? Nei, sånne som han, med bakgrunn fra spesialskole - skulle de der ha seg frabedt!

Allerede 16.10.01, og følgelig i nær etterkant av skolestart - fikk Torbjørn Rustan nok en gang - tilkommunisert seg klanens evnerike brunt funderte stempling og diskriminering!

Til de som ikke skjønner - bæra - må klassestyrer Solum gjerne tilsende innbillingsbrev om at aktørene ikke kommuniserer innbyrdes. Samtidig må kunne tilkjennegis elever klarert for å ta del i kommunikasjonen i ekstraordinært lærerråd. - For påkrevd gjennomføring av grunnkurs i oppførsel - og å ”prøve å skille” mellom hva man innehar adgang til å kommunisere i åpenhet versus i ”privat” sfære (som lærerråd) - kan det rettes henvendelse til Torbjørn Rustan.

Klassestyrer E. Merethe Solum kan opplyse: ”Jeg lovet han ikke at han skulle slippe praksis på Gipø, men understreket derimot at han måtte gi meg en grunn jeg kunne forstå før det ble aktuelt og evt. vurdere noe nytt”. Henvist til den forstand klassestyrer Solum kan redegjøre

for "å ha fått" - kunne da umulig Torbjørn Rustan tillates å "slippe praksis på Gipø"? Eller ville ekstraordinært lærerråd kunne "vurdere på nytt" sin forståelse av "hva" Gipø skulle ha seg frabedt? Sluttelig i det omhandlende notat, fått til både underskrevet og datert, kan klassestyrer Solum opplyse: "Jeg dokumenterer denne samtalen med Torbjørn". Kunne det tiltenkes mulig for Solum å forestå tilegnelse av minimumskunnskap - hva angår de kriterier som er å legge til grunn for berettigelse av betegnelsen dokumentasjon?

Tilbake til det presenterte vedtak. Hvordan kunne rektor Thomassen unnlate henvisning - til dokumentert dokumentasjon? Til dokumentasjon gitt påskriften: "Jeg dokumenterer". Unnlate henvisning til det anførte fra fylkesmannen i Vestfold som: "alle dokumenter som utgjør bakgrunns materialet og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak". Hvordan kunne kommunikasjonsvidunderet rektor Thomassen - evne ikke å hen vise til foreliggende av eventyrlig dokumentert dokumentasjon - i den presenterte vedtaksframstilling?

Må det klarere kunne påvises - hvilken type vedtak som er presentert? Et vedtak rensket for tilhenvisinger av gyldig karakter. Et vedtak manglende antydning til dokumentert belegg. Et vedtak manglende hjemling i opplæringslovens bestemmelser. Et vedtak fundert på utkling av udokumenterte og strekt insinuerende påstandsfremstillinger på Torbjørn Rustans bekostning.

Som hva angår øvrige arrangementer av tilsvarende formålsbelagt karakter, er det et makabert påstandslas de posisjonsbesittende har avlevert. En tilstrekkelig Goebbels-produksjon skal beriktige stemplingskonstruksjonene. Utgjøre verifisering av stigmatisering. Skal ivareta berettigelse av diskriminering.

Det er oppfølgene stigmatisering, oppfølgende stempling av Torbjørn Rustan, som utgjør det avleverte belegg - for det presenterte som "enkeltvedtak". Besitter fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring - tillike med påstandsprodusentene - et absolutt kompetansefravær angjeldende hva som innehar gyldighet - som dokumentasjon?

Til det tilsendte fra fylkesmannsetaten gitt overskriften: "Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan". Hva måtte være dokumentert via det framholdte? Er det at klasseforstander Solum evner å skrive "dette": "Jeg dokumenterer denne samtalen med Torbjørn Rustan" - som tilfredsstillende kriterier utdanningsdirektøren legger til grunn for berettigelse av betegnelsen dokumentasjon? Eller må det være at klasseforstanderen kan hen vise til ekstraordinært lærerråd? Og "dette" tilhenvist - også kan påberope seg ikke-navngitte elver - som vitner!

Direkte absurd er det framstilte angjeldende Torbjørn Rustans personlige forutsetninger, og at han skal mangle mellommenneskelig kommunikasjonssevne. Ved å vise til hva de påstående av "dette" selv påviselig presterer, har de vitterlig meddelt seg som særskilt ukvalifiserte bedømmere. Fylkesmannsetaten må inneha et uomtvistelig behov "for å starte med seg selv". Hva fylkesmann Røkke evnet å tømme seg for, jfr. de ordrette gjengivelser, bør stå til strykkarakter i kommunikasjon - til opptaksprøven i sandkassa. Hva angår de aktuelt oversendte notater, har fylkesmannsetaten evnet å kommunisere: "Dokumentasjon i elevsak - Torbjørn Rustan". Og selv ikke "dette" utgjorde en tilstrekkelig meddelelse av hjelpeløs kommunikasjonsutøvelse. Angjeldende de formidlede notater kunne det meningsløst presteres: "Disse oversendes til eventuell uttalelse i medhold av forvaltningsloven § 17".

Er det slik å forstå - at for å være kvalifisert til "å utføre jobben" ved fylkesmannsetaten i Vestfold, avdeling for oppvekst og opplæring - må det evnes kommunikasjonsutøvelse av påvist karakter og nivå?

Det må være et krav at fylkesmannsetaten kan framføre imøtegåelse til det framholdte fra FAMPO v/undertegnede. Og det er ingen imøtegåelse i form av nytraktet påstandsoppgulp - det nå skal forestås servering av. Det er tilbakevisning av riktighet av det ordrett gjengitte og kildetilhenviste - det er tilbakevisning av det påviste - som er å avkreve.

Ufravikelig er det begått en rekke svært alvorlige lovbrudd på Torbjørn Rustans bekostning. Tillagt de omfattende tidligere lovbrudd, er det begått brudd med straffelovens bestemmelser, menneskerettslovens bestemmelser mv. - i anledning det omhandlende forhold. Henvist til de konsekvenser dette har medført, og fortsettelig medfører, for Torbjørn Rustan - er han berettiget til betydelig erstatning.

Selv har jeg lært Torbjørn Rustan å kjenne som besitter av de menneskelige kvaliteter jeg verdsetter. Kvaliteter som ikke passer for påstandsprodusenter og overgripere. Kvaliteter som ikke passer for bedrivende av rans- og nøytraliseringsarrangementer. Uredd står han opp og fram mot de utøvende av den type handlinger han selv er blitt omfattende utsatt for. Empati med og overfor de utsatte for overgrepene og arrangementene - besitter han i rikelig monn.

Dersom Vestfold fylkeskommune og fylkesmannsetaten ikke nå evner å framkomme med en reell erstatning til Torbjørn Rustan, foreligger det ingen anledning til å kunne benekte - at det er tilkjenning av kriminell virkeutfoldelse - som er avlevert fra de benevnte hold.

Med hilsen

Dag Hiåsen,
Styreformann menneskerettsorganisasjonen FAMPO.

Kopi: - Torbjørn Rustan, samt hans øvrige representerende, Erik Strand og Joar Tranøy.
- Samt henvist til den omhandlende framferd - distribusjon - til mange.